

Spotkanie V.

WSPÓŁODPOWIEDZIALNI W MISJ – Mk 10,35-45 (Synowie Gromu)

1. Czytanie z Ewangelii według św. Marka Mk 10,35-45 (wg Edycja św. Pawła)

Podeszli do Jezusa synowie Zebedeusza, Jakub i Jan, i powiedzieli: „Nauczycielu, chcemy, żebyś uczynił dla nas to, o co Cię poprosimy”. On ich zapytał: „Co takiego chcecie, abym wam uczynił?”. Rzekli Mu: „Spraw, abyśmy zasiedli w Twojej chwale: jeden po Twojej prawej stronie, a drugi po lewej”. Jezus im powiedział: „Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić, albo przyjąć chrzest, którym Ja mam być chrzczony?”. Odpowiedzieli Mu: „Możemy”. Lecz Jezus im powiedział: „Kielich, który Jan mam pić, będziecie pić; i chrzest, którym Ja jestem chrzczony, wy też przyjmiecie. Jednak nie do Mnie należy rozdawać miejsca po mojej prawej lub po lewej stronie, lecz dostaną je ci, dla których je przygotowano”

Gdy to usłyszało dziesięciu, zaczęli oburzać się na Jakuba i Jana. A Jezus przywołał ich do siebie i powiedział: „Wiecie, że ci, którzy są uznawani za władców narodów, ciemiężą je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak powinno być wśród was. Ale kto by chciał stać się wielki między wami, niech będzie waszym sługą. A kto by chciał być między wami pierwszy, niech będzie niewolnikiem wszystkich. Bo Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służyono, lecz aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu”.

2. Refleksja:

Ostatnie spotkanie synodalne w naszej diecezji inspirowane jest rozmową i prośbą dwóch uczniów: Czy możemy *przyjąć* władzę i odpowiedzialność za misję Kościoła teraz i nie tylko („w chwale”)?

Śmiała prośba inicjuje dialog Jezusa z uczniami na temat istoty misji chrześcijańskiej, wskazuje na ich fundamentalne wybory i postawy, rodzi też różne reakcje wewnątrz wspólnoty uczniów.

Sytuacja jest trudna. Mistrz zapowiada już po raz trzeci swoją Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie (Mk 10,32-34). Jeśli tak, to potrzeba kogoś, kto przejmie odpowiedzialność i władzę rządu. Jezus ma władzę z *nieba* – od Ojca (por. Mt 21,23-27; J 5,19-30), zapowiadał też, że przekaze ją Piotrowi i uczniom (por. Mt 16,17-19; 18,18; 28,18-20). Tylko ON „otrzymał pełną władzę w niebie i na ziemi” (Mt 28,18).

Greckie słowo *kratos* – „władza, panowanie”, o której tu mowa wskazuje na okazywaną siłę-moc wobec innych; ucisk – panowanie: „Wiecie, że [ci] wydający się przewodzić narodom zapanowują [nad] nimi i wielcy ich *okazują... władzę* [wobec nich]” (Mk 10,42). O takich władcach Maryja w *Magnificat* prorokuje, że „rozprasza pyszniących się... / strąca [...] z tronu, a wywyższa pokornych” (Łk 1,51n). Ten typ władzy rządu/przewodzenia nie jest akceptowany przez Jezusa: „Nie tak powinno być wśród was” (Mk 10,43a). ON zaleca ten rodzaj władzy, który sam przyjął i stosował – ofiarną *służbę* (Mk 10,45).

W Kościele preferowana jest więc *diakonia* – „usługiwanie” tym, którzy tego najbardziej potrzebują (por. Mt 25,40; Łk 10,40; Dz 6,1.4; 11,29; 12,20,24; 21,19; Rz 12,7; 2 Kor 3,6). Taka posługa musi być bezinteresowna, oddana, gotowa na wszystko (por. Flp 2,6-8).

Zaproszenie do diakonii w Kościele jest wyrazem dojrzałości i współodpowiedzialności: „kto chciałby stać się wielki między wami” (*miara wielkości* we wspólnocie Kościoła; 10,43). Podobnie Jezus mówił o tych, którzy będą przestrzegać Bożych przykazań i uczyć [je] wypełniać (Mt 5,19b).

Każdy chrześcijanin – jak pierwsi apostołowie – wezwany jest do „picia z kielicha” („chrzest”), czyli życia w łasce sakramentalnej. Jezus kilkakrotnie nazywał swój krzyż „kielichem”, który miał wypić (zob. Mk 14,23-25. 36; J 18,11). W ST pełny *kielich* jest z jednej strony symbolem dobrobytu, przymierza i Bożego błogosławieństwa (zob. Ps 16,5; 23,5; 116,13), a z drugiej gniewu i surowości Boga (zob. Ps 75,8-9).

Uczeń Jezusa wezwany jest zatem nie do kariery-honorów („zasiadania w chwale”), ale do naśladowania Chrystusa w ofiarnej posłudze na rzecz innych („opcja na rzecz ubogich”); wezwany jest do współodpowiedzialności w misji na rzecz Kościoła.

Warto w kontekście reakcji „dziesięciu pozostałych [uczniów]” zapytać: Jak radzimy sobie z *zazdrością/zawiścią*? To grzech ciężki „bez żadnej korzyści”, swoje źródło znajduje w porównywaniu siebie z innymi, doszukiwaniu się [u nich] złych intencji – braku kompetencji i zdolności.

3. Krótka medytacja osobista

4. Modlitwa synodalna

*Stajemy przed Tobą, Duchu Święty,
zgrupowani w Imię Twoje.
Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz;
zamieszkać w naszych sercach,
naucz nas drogi, którą mamy iść
i jak mamy nią podążać.
Jesteśmy słabi i grzeszni;
nie dozwól, abyśmy wprowadzali nietad.
Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę,
albo stronniczość wpływała na nasze działania.
Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność,
abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego,
i abyśmy nie zbacжали z drogi prawdy
i tego, co jest słuszne.
O to wszystko prosimy Ciebie,
który działasz w każdym miejscu i czasie,
w komunii Ojca i Syna,
na wieki wieków. Amen.*

---

5. Pytania do refleksji synodalnej

- W jaki sposób każdy parafianin świadczy o Bogu słowem i czynem?
- W jaki sposób wspólnota wspiera osoby zaangażowane w służbę na rzecz społeczeństwa?
- Jaka jest wśród osób zaangażowanych świadomość potrzeby doskonalenia i szkolenia ewangelizacyjnego?
- Jakie środowiska są najczęściej ewangelizowane, a jakie najrzadziej?
- Jak promowana jest muzyka chrześcijańska?
- Co proponuje parafia w ramach świętowania niedzieli i uroczystości? (styl świętowania)
- Jakie inicjatywy powinna podjąć parafia w celu integracji środowiska?

6. Dyskusja prowadząca do sformułowania konkretnych wniosków

7. Spisanie wniosków